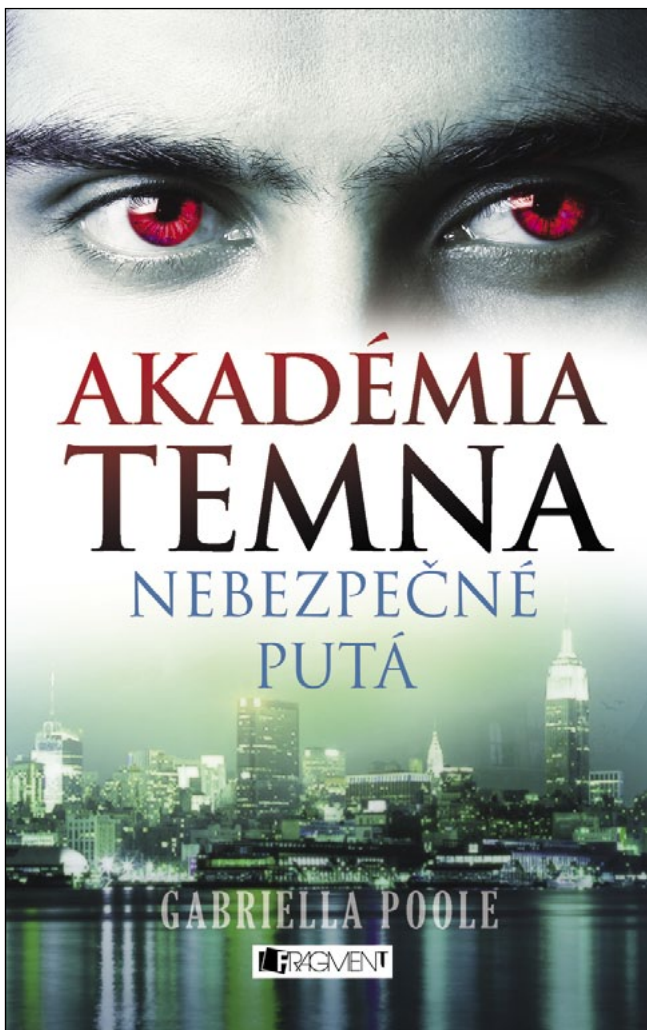

AKADÉMIA
TEMNA
NEBEZPEČNÉ
PUTÁ

GABRIELLA POOLE

FRAGMENT

Akadémia temna

Nebezpečné putá

Aj v tlačenej verzii.

Objednať si môžete na stránke
www.fragment.sk

Ďalšie e-knihy v edícii:
Akadémia temna 1 – Spolok vyvolených
Akadémia temna 3 – Rozdelené duše

Gabrielle Poole
Akadémia temna – Nebezpečné putá – e-kniha
Copyright © Fragment, 2013

Všetky práva sú vyhradené.
Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

AKADÉMIA TEMNA NEBEZPEČNÉ PUTÁ

GABRIELLA POOLE

 FRAGMENT

PROLÓG

„Haló, dievčatko, vyrušujeme ťa zo spánku?“

Ten hlas jej bol povedomý, no znel akosi pridusene a vzdialene. Akoby sa ozýval z hĺbky studne. Cassie Bellová s námahou otvorila oči a prekvapene zažmurkala na výjav pred sebou. Stôl bol prestretý pre trinásť. V strede ležal mŕtvolne bledý moriak, ktorý zjavne stačil tak pre ôsmich ľudí. A lacné sušienky s logom supermarketu na papierovom obruse. Mastné párky a rozvarený kel. Vianoce v štýle Cranlake Crescent.

Naozaj sú to iba tri týždne, čo jedla francúzske delikatesy servírované na jemnom porceláne v elegantnej jedálni Darkovej akadémie? Akoby to bolo z iného života.

„Čo sa deje?“

Cassie sa sústredila na postavu s pieskovožltými vlasmi, ktorá sedela za stolom oproti nej. Jasné, aha, Patrick. Jej vychovávateľ. Len vďaka nemu bol pre ňu návrat do starého detského domova znesiteľný. Podarilo sa jej vyčariť úsmev.

„Nie si hladná, Cassie?“ pípala sladko Jilly Beatono-

vá, ktorá sedela za vrchstolom. „To sa na teba akosi nepodobá. Už štrnásť dní nás tu vyžieraš.“

Cassie si zaryla nechty do dlaní. Odkedy sa vrátila z Paríža, Jilly bola čoraz uštipačnejšia. Za normálnych okolností by jej Cassie tú radosť nedoprialala, ale zo dňa na deň akoby sa jej skracovali nervy.

„Hej, akosi ma prešla chuť,“ odsekla, odsunula stoličku a vstala. „Ospravedlňte ma.“

„Cassie Bellová, ja ťa neospravedlňujem...“ začala Jilly, ale Cassie už bola preč.

Patrick ju dohonil pod schodmi a tváril sa ustarostene. „Cassie, čo je?“ spýtal sa. „Odkedy si sa vrátila z Paríža, správaš sa čudne.“

Cassie sa na chvíľku zamyslela. Odkiaľ začať? Má mu povedať pravdu o Akadémii? O záhadnej skupine študentov zvaných Vyvolení a o ich temnom tajomstve? O tom, že ich telá obývajú prastarí duchovia, ktorí im dodávajú moc a krásu, no zato ich nútia vysávať životnú energiu z obyčajných spolubývajúcich? Môže mu povedať o tom, čo sa s ňou stalo v tme pod Vífazyňým oblúkom – o tom prerušenom rituáli, pri ktorom v jej mysli uviazla časť ducha, ktorý predtým obýval telo Estelle Azzedinovej? Môže mu povedať, že odvtedy v nej silnie čoraz väčší zvláštny nutkavý hlad a ona vie, že moriak a párky nebudú to pravé orechové?

Neprichádza to do úvahy.

„Iba je mi trochu smutno za kamarátmi,“ zašomrala. „Vieš?“

Na Patrickovej tvári sa zjavila úľava. „No to je pochopiteľné. Rozprávala si sa dnes s niekým z nich?“

„Včera večer som dostala mejl od Isabelly. A tiež, ehm, od Randžita.“

„Kto je Randžit?“

„Jeden chalan, čo so mnou chodil na hodiny,“ znervóznela Cassie. „Prečo?“

Patrick sa zaškeril a v modrých očiach sa mu zaiskrilo. „Lebo si sa začervenala, keď si vyslovila jeho meno.“

„Ale, prestaň!“ Cassie doňho nezbedne štuchla.

„Takže to nie je tvoj priateľ?“

„Nie, nie je,“ povedala Cassie rýchlo.

„Aha, tak.“

„Nie je, naozaj.“ Cassie si zakvačila prsty do kašmírového svetra, ktorý jej poslala na Vianoce jej kamarátka Isabella. „To je... zložité.“

Cha! Tak to je riadny eufemizmus. Za tých pár chvíľ na konci semestra, ktoré si s Randžitom pre seba ukradli, nemali veľa času svoj vzťah definovať. Vedela iba to, že sa jej žalúdok zviaza túžbou, kedykoľvek si naňho spomenie, lenže Randžitov domov bol v Indii. Tisíc míľ ďaleko. Musela sa skrátka zmieriť s tým, že jej bude za ním smutno, že bude umierať od clivoty. Bol to taký silný cit, až to samu Cassie prekvapilo.

Pohrúžila sa do spomienok, no vzápätí sa strhla na vyzváňanie svojho mobilu. Vytiahla si ho z vrecka džínsov a skoro ho pustila na zem, keď zbadala meno na displeji. Opäť pocítila, ako sa jej do tváre hrnie krv.

„Čo čert nechcel...“ zasmial sa Patrick a vytratil sa späť do jedálne.

Pri jeho slovách sa Cassie zarazila. Stále jej nebolo jasné, čo sú Vyvolení vlastne zač. Kto je vlastne Randžit. *Bohovia a príšery*, zavtipkoval raz horko. A čo je z toho on? To Cassie nevedela. Nebola si istá, či to vôbec vie aj on.

Zahnala v mysli starosti, pritisla si telefón k uchu a držala ho ako záchranné lano. „Randžit!“

Určite tuší, ako sa Cassie hlúpo škerí, aj keď je na druhom konci sveta.“

„Cassandra.“ Keď začula jeho hebký a vrúcny hlas, hneď zabudla na sychravú člapkanicu aj na ten ukrutný hlad. „Veselé Vianoce.“

„Aj tebe.“ Bez dychu si sadla na schody. Bolo jej smutno až do zúfania. A mala z toho ešte aj trápny pocit. „Jéj, veľmi rada ťa počujem.“

„Je ti dobre?“ Jeho hlas znel ustarostene.

„Som v pohode, fakt. Iba trochu...“

„Si čoraz viac hladná, však?“

Cassie sa odmlčala. Bola to úľava hovoriť s niekým, kto vie, čo prežíva. Aj Randžit to musel zakúsiť.

„Áno,“ povedala nakoniec a rozochvene sa zasmiala. „Uhádol si.“

„Nepotrvá to už dlho, Cassandra. Týždeň a pol. Zvládneš to?“

„Je mi dobre. Naozaj, iba...“ zaváhala a skočila do neznáma. „Chýbaš mi. Veľmi.“

„Panebože, aj ty mne!“ povedal to precítene, až ju to od zvyčajne chladného a rezervovaného Randžita Singha zaskočilo. Skoro akoby sa mu uľavilo. „Chýbaš mi a robím si o teba *starosti*. Ešte sa ti potom, ehm, ozvala Estelle?“

Cassie preglgla. Randžit bol jediný, kto vedel, že prastarý duch občas hovorí v Cassinej hlave – niečo podobné bolo medzi Vyvolenými neslýchané. „Zopár ráz, no v poslednom čase je ticho, bosorka. Dúfam, že sa skrútila do kľbka a pošla od hladu.“

„To sa asi nestane, Cassie.“

„Hej, viem.“

„Dávaj si na seba pozor, prosím. Dobre?“

Nemohla si pomôcť a usmiala sa. „Jasné, dám. Ahoj, a čo najskôr zavolaj.“

„Aby to už bolo.“ Ticho sa zasmial. „Ozvem sa ti, keď budem môcť.“

V očiach ju zaštipali slzy a znovu sa jej zovrel žalúdok. „Ahoj, Randžit. Veselé Vianoce.“

„Aj tebe. Ešte raz.“

Cassie sklapla telefón a rozplakala sa. Zaborila si tvár do dlaní. No tak, to je hanba. Má byť predsa *tvrdá*. Všetko zvládne. Hlad po potrave, hlad po Randžitovi...

Dost'. *Dost'*.

Bola naozaj strašne vyhladnutá. Premáhal ju zúfalý, nepolapiteľný hlad po niečom inom ako obyčajnom jedle. Nemohla však robiť nič, len vydržať do ďalšieho semestra. Potom sa možno dočká odpovedí. Veď nakoniec, kto sa na dosť dlhý čas vzdá čokolády, ten po nej prestane túžiť. Kto vydrží pár týždňov bez cigariet, už ich potom nechce. *Hej, a kto na chvíľu prestane dýchať, stratí chuť na kyslík!*

Cassie stuhla.

To hádam nie, moja milá. Naozaj si ma pobavila!

Nevšímaj si ju, povedala si Cassie. Nevšímaj si ju.

Ľahko sa to povie, ale horšie splní. Stačil len zvuk Estellinho hlasu v hlave, aby hlad zalomcoval Cassie s takou silou, až skoro stratila rovnováhu a spadla dopredu.

Začula, ako sa otvorili a zatvorili dvere. Kroky. A hlas...

„Cassie? Si v poriadku?“ V Patrickovom hlase zazneli obavy.

Vyskočila a zaťala päste. *V poriadku?* Prečo sa jej to stále vypytuje? Samozrejme, že je *v poriadku!* Už jej to fakt začínalo liezť na nervy, ako sa okolo nej ustavične

motá. Nemal by sa do toho pliesť, ak vie, čo je pre ňu dobré.

Nie! Ako jej to vôbec zišlo na um? Patrick chce byť iba ohľaduplný, toľko pre ňu urobil. Estellin hlas znel ako si-pot hada. *A mohol by toho urobiť ešte omnoho viac, moja milá.* Patrick znervóznel z Cassinho chorobne tvrdého pohľadu. Áno. Estelle má pravdu. Taký dobrý priateľ ako Patrick sa vždy obetuje. Na Patricka sa môže spoľahnúť. Je silný, mladý, sebavedomý. Plný života. Dokonalý.

„Cassie?“

Bola jednoducho príšerne *hladná*. Klaunovsky sa uškrnula. „Nič mi nie je.“

Nehovor. Nech pôjde bližšie. Cítim ho...

Patrick o krok cúvol a Cassie sa zdalo, že sa zachvel. „Neblázni, Cassie. Chladne ti večera.“

Ale ty si pre mňa teplý akurát.

„Dobre, prepáč. Dám ti pokoj.“ Obrátil sa na odchod. „Vráť sa, keď budeš chcieť.“

„DOSTĚ!“

Vyskočila zo schodu a priam za ním vystrelila. Schmatla ho za golier, trhla ním dozadu, zovrela ho a pritiahla si ho k sebe. Usiloval sa jej vytrhnúť, ale nemal šancu. Ani tú najmenšiu. Od toho rituálu bola Cassie silnejšia ako predtým. Mala viac než dosť sily na to, aby premohla tohto... smrteľníka. Cassie sa nahlas rozosmiala.

Patrickovi sa v očiach zračila hrôza a vydesene jej dýchal do tváre. Znovu ho zacítila: hmm, ten život! Vyčerila zuby, keď v tom zbadala za sklenenou výplňou vonkajších dvier nejakú postavu. Na okamih sa jej zastavilo srdce, stuhla a výhražne zavrčala. Tá tvár, divá a zúrivá, na ňu tiež vrčala ako besné zviera. V tej chvíli jej čosi riadne šklblo v bruchu a pochopila. To nie je nijaká príšera, ktorá sa dobýja do domu. Je to jej vlastný odraz.

„Panebože!“ Pustila Patricka tak rýchlo, až sa zvalil na zem. Čo najrýchlejšie sa od neho vzdialila.

Vydesene sa na ňu díval, zreničky sa mu tak rozšírili, až mu skoro sčerneli bledomodré oči. To ju neprekvapilo. Zaskočili ju však slová, ktoré mu vyšli z úst.

„Ale nie, Cassie. Prečo ty? Prečo ty!“

„Čože?“

Sekundu stála s rukami na ústach a civela na Patricka. Potom sa zvrtila na opätku a utekala preč. Brala schody po dvoch, vrútila sa do svojej izby, zúrivo schytila stoličku a zaklinila ju pod kľučku. Tak. Teraz je už v bezpečí. *On*.

Vyčerpaná Cassie sa zrútila na dlážku. Mohlo to dopadnúť horšie, vravela si, kým sa jej spomaľoval tep. Omnoho horšie.

Čo si bude nahovárať? Prestala sa ovládať. Mohla Patrickovi ublížiť. Alebo ho dokonca zabiť. Cassie si

vopchala päste do úst a zahryzla až do krvi. Ešte pár dní a bude to. O pár dní sa vráti na Akadémiu. Vráti sa k jej tajomnému riaditeľovi, sirovi Alricovi Darkovi. On jej určite pomôže s tým bojovať. Dovtedy sa bude všetkým vyhýbať...

Ale Cassandra, zlatko moje, ja sa musím NAKŔMITĚ!

Plačlivý rozhnevaný hlas jej dunel v hlave a narážal do lebky, ktorá sa jej zdala ľahká a prázdna. Od hladu už nevidela. Bola rozhodnutá vydržať. Už iba niekoľko dní. Je to otázka času...

Presne tak! Estellin hlas znel v dutine jej hlavy vyhladnuto a pomstychtivo, no víťazoslávne. *Áno, Cassandra, dievčatko moje najmilšie! Je to iba otázka času...*